

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XIII Číslo 1

Nepredajné február 2011

Veľa šťastia v novom roku

Dňa 9. januára v radošinskom kultúrnom dome znova vystupovalo Radošinské naivné divadlo. V hre NESLADÍM nás chvíľami ľadom oblievalo, kde a ako môžu ľudia hľadať uspokojenie, ale nakoniec sme sa schuti zasmiali na šťastí vojenského kapitána v tipovaní. Že to bolo nadsadené a preto smiešne? Denne sa podobné „šťastia“ odohrávajú pri hracích automatoch. Zhltne sto eur ako malinu a potom sa môžeme zbláznit od radosti, že nám „vychrlil“ desať drobných. Ako sme sa neskôr dozvedeli, všetko to bolo presne odpozorované zo skutočnosti. Možno aj preto mrazivý pocit. Pocit úbohej pravdivosti toho, čo sa tam odohrávalo.

V jednej dedinke na Orave sa Obecný úrad rozhodol (a vzácné zhodol), že nenechá prenikať do svojej dedinky žiadne tzv. módné trendy a prijal všeobecne záväzné nariadenie, ktoré z právomoci, ktoré obec má, zakazujú podobné „hračky“, vstup do zariadení s podávaním alkoholu má so súhlasom občanov presne určenú zatváraciu dobu, mládež má do nej vstup celkom zakázaný, diskotékam stačí šesť hodín (už aj tak bolia všetkých nohy, ale hlavy našťastie nie) a na každej z nich je prítomný zástupca obecného úradu. Všetci vedia, že ak by sa náhodou porušil poriadok, zábava hneď končí. A nik sa nenahnevá, lebo zástancu výtržníci nenájdu ani v rodičoch, ani v iných občanoch. Viem, že to znie ako rozprávka. Ale nie je to rozprávka a ja osobne žasnem a obdivujem...

U nás by podobné nariadenie asi ťažko prešlo. Tým viac sa človek teší, ak nájde niekoho, kto sa nedá ovplyvňovať v zlom (lenže na to treba vedieť, čo je zlé, nevhodné alebo predčasné), ale pridrižiava sa stáročiami overených právd, ktorými sa aj v nových podmienkach dá riadiť. Všetci uznávame kvality hercov, športovcov a im podobných úspešných ľudí. Vieme, koľko hodín driny je za nimi? Nič veľké sa nerodí ľahko. Preto nie je možné získať popularitu vonkajším napodobňovaním týchto veľkých.

Pred niekoľko málo rokmi sme mohli zažiť „boom“ mladých mám. Teraz už nemôžu dobehnúť voľné krásne mladé roky a nám nie je do smiechu, môžu nám veriť. Naopak.

Zaželdajme si v novom roku viac uvážlivosti, opatrnosti, mladým zdravú dravosť do dosahovania hodnotného a úspešného života a všetkým schopnosť vidieť šťastie a krásu. Antónia Sigetová

Stanislav Štepka ocenený Krištáľovým krídlom

16. januára 2011 počas slávnostného galavečera prevzal náš najznámejší rodák Stanislav Štepka významné ocenenie z rúk premiérky Ivety Radičovej, a to Krištáľové krídlo za celoživotné dielo, k čomu mu úprimne blahoželáme. V krátkej reči poďakoval divadlu, divákovi, ale aj : „... mojej Radošine, ktorá ma dala svetú“. Pri tých slovách sa nedalo nepocítiť hrdosť a dojatie. Niet pochýb, že ocenenie si jeho čerstvý nositeľ naozaj už dávno zaslúžil. Nielen za bohatú a významnú činnosť, ktorou obohatil slovenskú kultúru, ale aj za múdrosť, pokoru a ľudskosť. Napriek tomu, že Stanislav Štepka je nositeľom dvoch krídel (krištáľového aj dreveného, ktoré prevzal na jeseň v Radošine pri príležitosti 90–teho výročia divadla v Radošine), je isté, že jemu dáva „krídla“ niečo iné ako ocenenia a svetská sláva. Prajeme, nech radosť z divadla, divákov, pekných ľudských stretnutí a dobrých správ mu dáva „krídla“ aj naďalej. Je pre nás ctou byť tu v Radošine tak trošku pri tom. (em)

Radošinský zázrak!

Pýtate sa, kto je to? No predsa náš rodák Stanislav Štepka. Videola som viac jeho vystúpení, niečo zaujalo viac, niečo menej. Ale najnovšie vystúpenie Nesladím bolo výborne osladené! Hneď od začiatku zaujala okrem hereckých výkonov členov RND aj hudba.

Sú to vynikajúci umelci!

Nesmieme zabúdať ani na ochotnícke divadlo Hlavina. Aj tu vyrastajú dobrí speváci a umelci pod režijným vedením

Stanka Štepku.

Dúfam, že Pán Boh mu dá veľa zdravia, aby ešte dlhé roky prinášal so svojím divadlom radosť, ako tomu bolo aj počas posledných Radošinských Vianoc.

Alojzia Brigánová

ZASADNUTIE OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA

Posledné zasadnutie starého a prvé zasadnutie nového obecného zastupiteľstva sa konalo 27. decembra 2010. Na ňom odchádzajúci starosta Ing. František Šugra odovzdal úrad svojej nástupkyňi JUDr. Marte Kolkovej. Nová starostka zložila predpísaný sľub a začala vykonávať funkciu starostky na ďalšie volebné obdobie. Jej predstavy o práci prinášame v rozhovore, ktorý s ňou urobila naša redaktorka.

V prvom vydaní našich novín v roku 2011 Vám, milí občania, prinášam rozhovor s novozvolenou starostkou obce JUDr. Martou Kolkovou.

G.B.: Veľa obcí sa trápí s nedostatkom financií. Byť starostom nie je prechádzka ružovou záhradou. Čo Ťa priviedlo k tomuto rozhodnutiu?

M.K.: K rozhodnutiu kandidovať ma priviedlo viac dôvodov. Asi prvým a najdôležitejším z nich bola snaha o prácu sociálneho charakteru. Práca s ľuďmi ma vždy bavila. V Radošine bývam už 18 rokov, poznám ľudí a chcela by som s nimi pracovať, pomáhať im. Ako zástupkyňa riaditeľu úradu práce v Piešťanoch som pracovala s nezamestnanými niekoľko rokov, a práve táto oblasť ma najviac oslovila. Svoje znalosti a kontakty chcem využiť pre obec, v ktorej žijem.

G.B.: Každý občan mal možnosť prečítať si Tvoj volebný program. Občanov zaujíma, čo považuješ za prioritné?

M.K.: Za prioritu v mojej práci považujem hlavne rekonštrukciu školy, jej technický stav a vybavenie. Napriek tomu, že projekty, ktoré v predchádzajúcom roku boli na školy v rámci Slovenska odsúhlasené, a v takom rozsahu na tento rok už financie nie sú, v spolupráci s vedením školy sme už určité kroky podnikli. Sú už pripravené isté projekty, aby sme potrebné financie získali. Snahou je do obce pritiahnúť mladých ľudí, zabrániť odchodu našich šikovných detí z Radošiny. Pred finálnym spustením je projekt výstavby bytoviek vedľa základnej

školy. Niektorí záujemcovia si už žiadosti podali, ďalší tak môžu urobiť, všetky informácie budú občanom poskytnuté prostredníctvom Obecného úradu - novín, miestneho rozhlasu. Vzhľadom k nedostatku finančných prostriedkov nemôžeme zatiaľ rozbehnúť v tomto roku ďalšie projekty. Plány na zlepšenie života v obci mám, ale až čas ukáže, ktorý z ďalších projektov bude potrebnější a na ktorý sa nájdu ďalšie finančné prostriedky.

G.B.: Pri práci s ľuďmi sú dôležité stretnutia, rozhovory. Vo svojej kancelárii máš veľký stôl...

M.K.: Vzhľadom k tomu, že som bola zvolená občanmi a pracujem v prvom rade pre občanov, každý občan Radošiny vie, kde mám svoju pracovňu a dvere má každý otvorené. Okrem toho, že občania vedia, kde ma môžu na Obecnom úrade kedykoľvek vyhľadať, určite dodržím aj svoje slovo z predvolebných mítingov a už v prvom polroku tohto roku bude verejné zasadnutie Obecného zastupiteľstva v KD, o ktorom budú občania Radošiny aj Bziniac včas informovaní.

G.B.: Občania od starostu veľa očakávajú. Ale i každý občan môže prispieť ku krajšej obci. Čo očakávaš od občanov Ty?

M.K.: Pre spokojnejší život v obci nestačí len práca poslancov a starostu, potrebná je súčinnosť všetkých obyvateľov. Len pár dní vo funkcii mi stačilo na zistenie nedos-

tatkov v rámci životného prostredia. Preto chcem aj touto cestou poprosiť občanov: "Neničme si životné prostredie." Nech si vstúpi do svedomia ten, kto vyniesol starý zničený nábytok do kontajnera na miestnom cintoríne. Iste mi dáte za pravdu, že kontajner na cintoríne má slúžiť pre potreby úpravy cintorína a hrobov.

G.B.: Mládež je budúcnosť. Okrem krčmy nemá kde za „kultúrou“. Aké majú vyhliadky do budúcnosti?

M.K.: Som si vedomá toho, že mládež v Radošine okrem miestnych pohostinstiev nemá žiadne iné možnosti, kde by sa mohla stretnúť. Ich záujem o tanec, športovanie, turistiku... budeme postupne riešiť. Ak hociktorý z nich príde s návrhom na Obecný úrad, budeme hľadať spoločné riešenie. Mám záujem na tom, aby v obci pracovali jestvujúce združenia, ak sa k nim pridá aj mládež, budeme len radi, aj ako občania, aj ako rodičia.

G.B.: Aké sú Tvoje záľuby?

M.K.: Medzi moje voľnočasové aktivity patrí kultúra, hudba, dobrá kniha. Ale voľného času mám čoraz menej.

G.B.: Čo Ťa v poslednom čase potešilo a naopak, čo zarmútilo?

M.K.: Momentálne ma najviac tešia moje deti. V novej práci som našla veľa pozitívneho aj negatívneho, ale zatiaľ to ešte nemôžem celkom dobre pre krátkosť času vyjadriť.

V náročnej práci držíme palce. Za rozhovor ďakuje G. B.

Radošínské Vianoce

K predvianočnému času v Radošíne už neodmysliteľne patrí kultúrno–spoločenské podujatie Radošínské Vianoce. Už štrnásťkrát sa Radošíňania, ale aj priaznivci divadla zo širokého okolia stretli v sále miestneho kultúrneho domu. Vonku padal sneh, dedina ako Radošíňania povedia, „pocukruvaná“ a pred kultúrnym domom sa v druhú decembrovú sobotu objavili veľké muchotrávky, neklamný znak toho, že do rodnej obce zavíta Radošínské naivné divadlo. Dve, do posledného miesta vypredané predstavenia najnovšej hry Stanislava Štepku Nesladím potvrdili, že nie všade platí

veta: „Nikto doma nie je prorokom“. Nesladím je hra, ktorej hlavnou myšlienkou je hľadanie šťastia. Čo to šťastie je? V čom ho nájsť? Ako ho stretnúť, zbadať a nestratiť? Veľa otázok, na ktoré sa neľahko hľadá odpoveď. Ale po predstaveniach RND sa odpoveď dala nájsť. Šťastie môže byť aj v tých najjednoduchších veciach, v prežití pekných chvíľ, keď je jednoducho ľudsky dobre. Tak ako bolo pri mohutnom záverečnom potlesku, ale aj potom pri poháriku povestného radošínskeho vína z Pivnice Radošina, ktoré sa tiež s určitosťou nijako dodatočne nesladí. V nedeľu 12. decembra 2010 patrilo javisko ochotníckemu súboru Hlavina a jeho premiére hry Stanislava Štepku „Ako som vstúpil do seba“. Je to už jedenásta hra, ktorú autor so súborom uviedol a podľa ohlasov sa zdá, že bude mať u divákov neobvyklý úspech. Výkony ochotníkov v niektorých prípadoch priam profesionálne sú jasným dôkazom, že keď sa niečo robí poctivo a s láskou, výsledok môže byť len pozitívny. Svoje o tom vedia radošínski divadelníci, aj vinári. Prajme si, nech si z nich berú príklad aj ostatní - v Radošíne, na Slovensku, vo svete. Potom by to tu mohol byť celkom sladký život.

Mária Escherová, foto Lukáš Chovanec

Ochotníci z divadla Hlavina na predstavení Ako som vstúpil do seba.

Obrázky: hore divadelníci RND z hry Nesladím, dolu S. Štepka pri rozhovore s prednostom OÚ Topoľčany, Ing. Karolom Zaťkom a predsedom NSK, Doc. Ing. Milanom Belicom, PhD, po predstavení súboru Hlavina.

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

Polročnú prácu máme za sebou. Odmenou pre žiakov bolo polročné vysvedčenie, ktoré žiaci dostali do rúk 28. januára. Jednoduché polročné prázdniny padli každému dobre a 1. februára sa začal druhý polrok. Ku koncu kalendárneho roka sa zveľadila aj naša škola. Do všetkých tried sme zakúpili nový školský nábytok. Každý žiak má svoju lavicu, v ktorej sedí sám, a svoju stoličku. Na prvom stupni sú v každej triede po dve nové skrine. Starším žiakom skrine pribudnú neskôr. A keďže je teraz každý pánom svojho miesta, záleží na ňom, ako sa bude o svoje miesto starať a udržiavať ho v čistote. Dňa 13. januára bol na škole deň otvorených dverí. Rodičia mali možnosť prísť si pozrieť školu, vybavenie učební a zúčastniť sa na vyučovaní. Využili to najmä rodičia detí na prvom stupni. Z rozhovorov s rodičmi sme postrehli, že mali záujem najmä o porovnanie ich dieťaťa s inými, náročnosť na prácu zo strany učiteľa, spôsob výkladu, správanie a celkový priebeh vyučovania. Dni otvorených dverí budeme organizovať pravidelne každý školský rok. Posledný januárový týždeň opäť ako po minulé roky sa žiaci zúčastnili na lyžiarskom výcvikovom kurze na Donovaloch. Každý štvrtok sa konajú klasifikačné pedagogické rady. Sú to stretnutia učiteľov, na ktorých triedny učiteľ vyzdvihne úspechy žiakov, spomenie výbornú dochádzku, vzorné správanie. V živote sa nestretávame len s pozitívami. Aj u nás sú žiaci, ktorí nerobia dobré meno škole, učiteľom a ani rodičom. Napomenutie žiaka formou poznámky či predvolanie si rodiča je zo strany učiteľa podanie pomocnej ruky. Považujeme z pedagogického a výchovného hľadiska za oveľa jednoduchšie porozprávať sa o drobnejších priestupkoch, ako riešiť závažné priestupky. Poznámka je pre rodiča informácia, že nie je všetko v poriadku. Vtedy sa treba s dieťaťom porozprávať, vysvetliť

mu jeho nedostatky a pokúsiť sa o nápravu. Nie je neznáme, že vyučovacie výsledky sú také rozdielne, akí sú rozdielni žiaci. Vedieť správne zhodnotiť svoje dieťa je veľmi dôležité pre jeho budúcnosť. Nie vždy výborné známky, alebo naopak slabšie známky, odrážajú skutočné schopnosti dieťaťa ako budúceho človeka. Ako dlhoroční učitelia vieme posúdiť, či je dieťa lenivé alebo ľahostajné, alebo či dokonca opačne hodnotí svoje zlyhania ako víťazstvo v očiach spolužiakov tým, že si z nich nič nerobí a svojím sebaavedomým správaním si chce získať takto obdiv u nich. Za veľký úspech považujeme, keď školské úspechy sú v zhode so sebahodnotením a hodnotením zo strany rodičov. Rodičia povahové vlastnosti a v škole sa prejavujúce schopnosti dieťaťa predsa vidia denne. A dobrý rodič vie aj to, ako hodnotenie a schopnosti dieťaťa dostať do súladu. Dieťa potrebuje cítiť, že sa oň rodičia zaujímajú a nepoužívajú ani prehnané tresty, ani urážanie učiteľov pred nimi.

Je pred nami ešte päť mesiacov tvrdej práce. Nikto nepozná prípad, ako sa zvýšila vedomostná úroveň žiaka tým, že dostal lepšiu známku, než si zaslúžil. Podobne je to aj s horšou známkou v očiach rodiča či žiaka. Jeho skutočné kvality tým neutrpia, pokiaľ sú. Podobne je to so správaním. Žiaľ, prehliadanie priestupkov vedie k zhoršeniu správania. Tiež nepoznáme prípad, že sa zo žiaka sústavne narúšajúceho prácu učiteľa a spolužiakov stal vynikajúci človek tým, že sa mu všetko prepačovalo.

Ak sa budú všetci riadiť heslom „vzdelanie má budúcnosť“, a „chceme, aby z našich detí vyrástli kvalitní ľudia“, na úspechy nebudú dlho čakať a úroda, ktorú budú brať, bude tou najsladšou odmenou. g.b.

Hlbočinka

V rámci Radošinských Vianoc vystúpili aj žiaci našej školy. V minulom roku sa predstavili hrou Lastovičie rozprávky od S. Štepku, tento rok divadelným predstavením Tri pierka z draka, napísanej na motívy P. Dobšínskeho. Tento detský súbor nesie názov Hlbočinka podľa miesta, na ktorom stojí kultúrny dom. Deti venovali nácviku veľa voľného času. Vždy prišli z radosťou a do hry vložili všetok talent, nápady. Predstavenie sa prítomným páčilo, v hre odznelo veľa ľudových múdrostí a humoru. Veľké sklamanie zažili pri pohľade do hľadiska. Sála zaplnená možno do jednej tretiny nie je nič lichotivé. Kde boli všetci divadlactiví?! Tí, čo sa po

celý rok dovolávajú kultúry a podujatí organizovaných obcou?! Na javisku hrali naše deti, tie, ktoré denne stretávate na ulici, vedľa ktorých bývate, ste priateľmi ich rodičov. Napriek tomu deti ukázali všetko, čo v nich je. Odmenou im bol srdečný potlesk od prítomných a darčekový kôš plný sladkostí od divadelného súboru Hlavina. Opačnú situáciu zažili v Bzinciach, kde na pozvanie občianskeho združenia spestrili občanom popoludnie 9. januára. Do posledného miesta zaplnená sála obdivovala výkony detí. Aj tu bol odmenou bohatý sladký kôš od občianskeho združenia Bzince. Hrou chcú ešte potešiť deti v okolitých základných školách. Už teraz pracujeme na výbere novej, na ktorú sa každý teší a dúfa, že sa mu ujde rola. Text g.b., foto Hanka Gorylová

OKIENKO ÚSPECHOV

Vianočné sviatky sú obdobím, kedy si ľudia viac skrášľujú svoje príbytky. Rada sa prechádzam počas voľných dní po našej obci a kochám sa krásou blikajúcich svetiel. Počas popoludňajšej prechádzky ma upútala zaujímavá výzdoba v rodine Marcely Krištofovej na Nádražnej ulici. Vchod do domu je i mimo Vianoc bohato vyzdobený vlastnoručne zhotovenými výrobkami. Nápadov má v hlave veľa a vytvárať rôzne netradičné a zaujímavé

„zimnej pauze“ sa činnosť klubu v novom roku začne vo štvrtok 3. februára prvým stretnutím vo svojom klube.

Klub je aj naďalej otvorený prijať nových členov. Každoročne pribudnú noví dôchodcovia. Teraz je ten správny čas o tom pouvažovať, ale vstup do klubu sa môže uskutočniť kedykoľvek v priebehu roka.

výtvary je jej koníčkom od detstva. Pri náročnejších prácach, ako napríklad vyrezávanie z dreva, jej pomáha manžel. Myslím, že každý, kto prechádza okolo, sa aspoň na chvíľku obzrie a poobdivuje výtvary, hovoriace o tom, že tam žije niekto s bohatou fantáziou a šikovnými rukami. G.b.

Deň podľa Brailla

Louis Braille sa narodil 4. januára 1809 pri Paríži. Bol slepý, ako trojročný si vypichol oko obuvníckym šidlom a o druhé prišiel v dôsledku infekcie. Braillovo písmo je špeciálny druh písma určený pre nevidiacich a slabozrakých. Funguje na základe plastických bodov vyrazených do papiera, ktoré čitateľ vníma hmatom. Písmo vzniklo v roku 1829 vo Francúzsku a je známe ako šesťbodové písmo. Veľkým problémom písma je nejednotnosť systému. Medzi jednotlivými národmi sú veľké rozdiely. Mnoho ľudí a detí je slepých od narodenia, iné zase prišli o svoj zrak nešťastnou náhodou. Títo ľudia vnímajú okolitý svet na základe toho, čo počujú, cítia, chytia do ruky, a najmä podľa svojich predstáv. Toto písmo je pre nich nenahraditeľnou súčasťou ich každodenného života. Umožňuje im prijímať informácie zo sveta bez toho, aby sa odlišovali od ostatných ľudí. My svoj zrak berieme ako každodennú samozrejmosť. O oči sa staráme málo, nedoprajeme im to, čo im patrí. Zabúdame, že veľa ľudí možnosť vidieť nemá. Ich život je oveľa ťažší ako náš. Preto by sme mali zabudnúť na malichernosti a venovať pozornosť aj nevidiacim. Všímajme si ich v našom okolí a pokúsme sa im pomôcť.

Kristína Krajčírová, 8. ročník

Slávnostná rozlúčka dôchodcov s rokom 2010

Ako po iné roky, aj tento rok sa dôchodcovia spoločne rozlúčili so starým rokom. Spoločné posedenie sa konalo 14. decembra v svadobke kultúrneho domu. Na takéto akcie sa schádzajú väčšinou v plnom počte a veľmi radi. „Ich“ posedenie má osobitý pôvab v tom, že si rovnako starí ľudia podvedome vytvoria atmosféru Vianoc zodpovedajúcu svojim predstavám tak, ako si to pamätajú z detstva. To, čo je v nich za celé tie roky zapísané, sa naplno prejaví iba v kruhu ľudí rovnako zmýšľajúcich, rovnako vnímajúcich. Toto videnie z vyššieho pohľadu, keď malichernosti sú už naozaj malichernosťami a skutočné hodnoty sa posunuli prežitými skúškami úplne inde, robí aj z takejto naoko „obyčajnej“ udalosti slávnosť.

O pohostenie sa postarali členky klubu, doma predpripravili vianočné koláčiky, a výbor slávnostnú vianočnú večeru so všetkým, čo k nej patrí. Boli aj oblátky a med, ryba i šalát. Po objavení básnického talentu M. Štreicherovej bola kultúrnym programom jej veľmi pekná vianočná báseň a vystúpenie speváckeho zboru pod vedením G. Cvikovej.

Vianočné posedenie bolo poslednou akciou bohatého roka. Po

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

POĎAKOVANIE

Plynofikácia Radošiny a Bziniec v hodnote 22 mil. Sk, výstavba čističky odpadových vôd a vybudovanie kompletnej kanalizácie v Radošine, ako v jedinej obci v okolí, v hodnote 48 mil. Sk, zrekonštruované centrum obce v hodnote 568 000 €, a to všetko v priemere 90 % z prostriedkov mimo rozpočtu obce. To sú najväčšie investičné akcie, ktoré sa podarilo zrealizovať počas uplynulých pätnástich rokov, keď úrad starostu obce Radošina zastával **Ing. František Šugra**.

Ak k tomu pripočítame zrekonštruované cesty (ulice Piešťanská, kpt. Nálepku, Hečkova, Kamenná), vybudované chodníky, bytovku na Nitrianskej ulici, viacúčelové ihrisko s umelou trávou, tribúnu na štadióne, zrekonštruovanú budovu Obecného úradu, vymenené okná a dvere na Zdravotnom stredisku, zrekonštruovaný Dom smútku, odkanalizovanú Základnú školu, vytvorenú infraštruktúru pre stavebné pozemky na ulici Kpt. Nálepku, úpravu okolia kostola a cintorína v Bzinciach, vydané monografie o Radošine i Bzinciach, zamestnávanie priemerne 25 ľudí ročne na základe projektov s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, snád nikto nemôže povedať, že počas svojich funkčných období starosta zaháľal.

Ako samozrejmosť sa brala aj úspešná spolupráca a maximálna možná podpora športovcov v ŠK Radošina a iných organizácií v obci.

V štádiu prípravy a rozpracovanosti odovzdal svojej nasledovníčke projekty kanalizácie v Bzinciach, rozšírenie čističky odpadových vôd v Radošine, rekonštrukcie školy, zdravotného strediska, projekt zberného dvora, verejného osvetlenia v Radošine aj v Bzinciach, výstavby nájomných bytov a rekonštrukcie kultúrneho domu.

Je isté, že nie každému sa dá vždy vyhovieť a nikdy nebudú všetci spokojní. Každý, kto niečo robí, spraví aj chybu, a je veľmi veľa ľudí, najviac tých, ktorí málo robia, ktorí vidia iba tieto chyby. V každej civilizovanej spoločnosti je však úplne prirodzené za vykonanú prácu a snahu poďakovať. Preto chcem touto cestou Ing. Františkovi Šugrovi jednoducho, úprimne a ľudsky za vykonanú prácu poďakovať a zaželať mu veľa úspechov v ďalšom profesionálnom i osobnom živote.

Ing. Peter Matejovič

Duchovné perličky

*Ak robíš dobre, ľudia ťa obvinia zo sebeckých postranných pohnútok.
Ale aj tak rob dobre.*

*Ak si úspešný, získaš si falošných priateľov a skutočných nepriateľov.
Ale aj tak buď úspešný.*

*Na dobro, ktoré konáš, sa zajtra zabudne.
Ale aj tak rob dobro.*

*Čestnosť a úprimnosť ťa robia zraniteľným.
Ale aj tak buď čestný a úprimný!*

*Čo si po celé roky budoval, môže sa za jednu noc zrútiť.
Ale aj tak buduj.*

Matka Tereza

NOVEMBER – DECEMBER 2010

Narodili sa

* Romana Leždíková

Vitajte medzi nami!

Manželstvo uzavreli

Martina Matúšková a Ján Ondrejka
Magdaléna Kozinková a Fadi Shamsi
Blahoželáme!

Okrúhle životné jubileá

50

Emília Valová
Dáša Kováčiková
Juraj Močko
Ľubica Sedlárová, PhD
Jana Krajčírová
Gejza Lakata

60

Tibor Gálik
Marta Prachárová
Peter Blahuš

70

Marta Vičanová
František Krška
Július Vičan
Anton Stískal
Štefan Hubáček

75

Emília Rojková

80

Karol Bílený
Gabriela Kováčiková
Jozef Krajčír

85

Helena Blahušová

Pekného veku sa dožili

Mária Bíliková – 81 rokov
Veronika Madová – 82 rokov
Štefánia Prachárová – 84 rokov
Jozef Kováčik – 86 rokov
Martin Kovačovič – 88 rokov
Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

† OPUSTILI NÁS

Jozef Vojtko – 53-ročný
Ján Krajčír – 71-ročný
Alojz Madarász – 58-ročný
Mária Šmahajová – 82-ročná
Dominik Krajčír – 71-ročný
Spomíname!

SPRÁVY Z ŠK TJ RADOŠINA

Aká bude jar?

Prvou novembrovou nedeľou a zápasom doma s Hlohovcom (1:1) skončila jesenná časť V. ligy – západ. Naše „A“ mužstvo absolvovalo ešte 2 tréningy a do 8. januára 2011 nastala prestávka. Ostatné futbalové družstvá skončili skôr. Výborné 7. miesto našich mužov zaujalo veľa občanov nielen z našej obce, ale aj z okolitých obcí, ktoré hrajú nižšie futbalové súťaže. Týmto však naša práca neskônčila. Pred málopočetným výborom ŠK Radošina však stála ďalšia práca, usilovať sa získať sponzorov, ktorí by mohli pomôcť, aby sa materiálne podmienky štyroch družstiev ŠK Radošina zlepšili.

Problematické je zamokrené ihrisko, ktoré potrebuje odvodnenie, a to nie je lacná záležitosť. Už minimálne úpravy sa dajú vyčísliť v tisícoch eur. Bolo vypracovaných viacero projektov, ale súčasná ekonomická situácia neumožňuje realizáciu ani jedného z troch variantov. ŠK vypracoval projekt aj na dotáciu z Nitrianskeho samosprávneho kraja a čaká na odpoveď. V prípade kladnej odpovede sa urobia práce adekvátne financiám. Časy, kedy dostávala telovýchova peniaze od štátu, zakúpil sa materiál a veľa usilovných brigádnikov urobilo

množstvo prospešnej práce a ihrisko sa skvalitnilo, sú preč. Nakoniec, nie je tak dávno, čo sa o záj za nevelké peniaze vybudovala tribúna, ktorá je o záj prospešná. O jej postavenie sa zaslúžilo viacero obetavých občanov našej obce – priaznivcov futbalu.

Naším futbalistom pomohla aj existencia multifunkčného ihriska, ktoré sa využíva, keď sa nedá trénovať na trávnom ihrisku. Ak sa však pre multifunkčné ihrisko nezabezpečí správca, veľmi rýchlo sa zničí. Je neoplotené a niektorí jeho návštevníci ho ničia (zlá obuv, poškodzovanie sietí na bránke i nad mantinelom). Už teraz je potrebných množstvo plastových úchytiakov, ktoré sú zničené, poškodená je aj umelá tráva atď. Ani spomenuté problémy však nenarušujú prípravu „A“ mužstva, ktoré trénuje striedavo v telocvični ZŠ i v teréne v okolí ihriska. Nakoľko sa blíži jar, časť súťaže, našich futbalových fanúšikov iste zaujíma, kto z nášho klubu odišiel, resp. kto ho posilnil. Je čas prestupov a nový káder sa formuje. Z klubu odišli Kostolanský, Grežo, mužstvo zatiaľ posilnili M. Rybníkar, M. Jančovič, M. Horváth a počíta sa s účasťou R. Vargu. Hostovanie v našom klube o ďalší rok si predĺžil M. Varga. Hráči sú odhodlaní

hrať futbal, ktorý pritiahne návštevníkov a udržať si jesenné pozície. Zatiaľ sa mužstvo zúčastnilo na halovom futbalovom turnaji v Topoľčanoch a odohrá na umelej trávě 5 prípravných zápasov do štartu jarnej časti súťaže 14. marca 2011, kedy začíname doma s TJ Krakovany.

Divákov už na našom ihrisku privíta novučká výsledková svetelná tabuľa, ktorú sme mohli zakúpiť vďaka sponzorovi. Všetci dúfame, že bude na nej čo najviac výsledkov v prospech domáceho mužstva. Športový klub Radošina i naďalej potrebuje ochotných pomocníkov, či už vo výbore ŠK, alebo ako usporiadateľov na zápasoch doma, ktorých si vyžaduje súťažný poriadok.

Ste vítaní, prídte medzi nás!

Text a foto
Dr. Dušan Kolník
predseda ŠK
Radošina

Vďaka, Poľnohospodárske družstvo Radošinka!

Pri návštevách na futbalových zápasoch v súťaži, kde hrá aj ŠK Radošina, sú na ihriskách svetelné tabule, ktoré ukazujú stav zápasu a aktuálny odohraný čas. Na zakúpenie takejto svetelnej tabule v našom ŠK financie neboli a sponzorov ochotných pomôcť je zatiaľ poskromne. A tak začalo, možno povedať, celoesenné úsilie zohnať sponzora ochotného pomôcť, aby bola taká svetelná tabuľa aj v areáli nášho futbalového ihriska. Úsilie nebolo márne. Pomocnú ruku podalo Poľnohospodárske družstvo Radošinka, na čele ktorého je pán Miškolci, po schválení v jeho predstavenstve poskytlo potrebnú sumu na zakúpenie svetelnej tabule aj pre náš futbalový klub. Ďalším ochotným sponzorom je aj pán Gál, ktorý poskytol materiál a dal vyrobiť konštrukciu, na ktorej je tabuľa osadená. Umožnil aj jej umiestnenie v areáli svojej firmy tak, aby ju mohlo počas futbalového zápasu sledovať čo najviac návštevníkov na futbalovom štadióne. Ak sa podarí aj sľúbená pomoc pri výrobe a oprave už rozpadnutých drevených lavičiek po obvode ihriska a oplotiť celý areál spolu s multifunkčným ihriskom, zlepši sa prostredie pre návštevníkov futbalu. Futbalu aj napriek povolebnej zmene na poste starostu naďalej pomáha aj Obecný úrad, čo je len na prospech tohto najpopulárnejšieho športu na Slovensku i v Radošine.

Všetkým, ktorí pomáhate, patrí veľká vďaka!

Výbor a futbalisti ŠK Radošina

Radošinské noviny – dvojmesačník zo života občanov Radošiny a Bziniec. Redakčná rada: Mgr. Gabriela Bahelková, Jozef Vičan, Miroslava Kolková. Zodpovedná redaktorka: Antónia Sigetová. Vydavateľ: Obecný úrad, 956 05 Radošina, telefón 038/5398144, fax 038/5398105, e-mail: ou@radosina.sk. Uzávierka: 14 dní pred vydaním čísla. Rozširuje Obecný úrad v Radošine. Noviny sú registrované pod číslom: OÚ 1/97.

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a krátenie príspevkov. Nevyžiadané rukopisy a fotografie sa nevracajú. Nepodpísané príspevky sa neuverejňujú. Sadzba a tlač: Prima-print, s.r.o., Odbojárov 294/10, 955 08 Tovarníky, telefón 038/5320897.